

6.3. DYSKRYMINACJA WA CECH STANU I KLASYFIKACJA W EKSPERYMENCIE BIERNYM

Zdaniem autora możliwości badań według eksperymentu czynnego w diagnostyce są bardzo ograniczone, stąd też większe uwagę należy zwrócić na tworzenie modeli diagnostycznych w eksperymentie biernym. Utworzenie modelu zaś wymaga w każdym przypadku znajomości WA symptomów zużywania się.

Zagadnienie wyłowienia istotnych cech (dystynktywnych) z danych eksperymentu po raz pierwszy doczekało się należytego opracowania w latach 30- tych tego wieku w doświadczalnictwie rolniczym i w biologii. Do najważniejszych osiągnięć należy zaliczyć prace Fishera i Andersona [109], stanowiące podstawy obecnej wiedzy o dyskryminacjach cech. Dorobek w tej dziedzinie podsumowany został w monografiach Sobczaka i Maliny [111] i Krzyśko [112]. Niezależnie od tych opracowań powstał w roku 1979 algorytm dyskryminacyjny [113] zwany BEDIND, tzn. bierny eksperyment - detekcja informacji diagnostycznej, którego wersja komputerowa pracuje z pożytkiem po dziś dzień w zespole autora. Mimo przedstawienia go w [113] i w monografii [7] warto tu podać główne jego zręby i możliwości a także efekty zastosowań.